

נסִיךְ צרפתי אמיתי לקח את כתבת "העולם הזה" לאורגיה אמיתית של צמרת החברה הפריסאית

אתה אני

עושה פה?!

את המפלגה השנייה בגודלה באיטליה, ואם הם זוכים בבחירות, כבוד המממן הופך דון ראשה-הממשלה. סטריי-אוטיפ משעמם. אין חדש תחת השמש. חרמן פרמנגטי, שוקע בתוך עצמו פתאום באטימות פלומבה, בלי רצון להעליב. תולדה של גסות-ידיים-אמיתית-רגילה של אדם מסואב מרוב כוח. ניגר כולו ומת-מוסט כאשר הוא מדבר על ילדים ומישפחה. (אין לו משלו.) יצור בסיסי. בתלווייתו מושמשה כל הערב כדבעי. (על נשים: מה זה אשה? עם שלוש מאות אלף דולר לשנה סגרת איתה עניין. היא כמו פודל. דיור, שמיר, נסיעות אתה לוקח אותה איתך, ויש לך שקט.) מה יש לי להאשים אותה? זו צלחת-המרק שלו. גם הרופאים בטיפול נמרץ נוטים לסבור שכל העולם לוקח בליבו.

מכיוון שידעתי מאין אני באה, ולאן אני הולכת, היה לי שעשוע לא-נורמלי. כל האחרים הנוצצים שכתפ פותח אותם לרווחה, נפתחו לפנינו. בתדהמה של כפרי הייתי מבחינה איך כל הדרך הקצרה, מאתר-הבילוי ועד הלימוזינה, היתה משומנת ומרופדת בוריונות מיומנת בשטרות של אלף פרנק. נערת-המלחמה — צ'אח נשי-קה — לחיצת-יד בוזמנית, וצ'יק אלף פרנק החליפו ידיים. כך עם השוער (בלי הנשיקה) וכך עם עוד כאר-בעה טיפוסים על כל עשרה מטר מרובע, שהיו מתייצ-בים על דרכנו בלב גולש על גדותיו מאהבה, ולשון תקור-עה-מוק-במה-שמו של הקינג.

אני מנסה להגדיר אותו בפוקוס יותר מדויק. רוצה לאמר "איש מיסכן", אבל זה מצלצל לי מזויף. כולנו מיסכנים בצורה זו או אחרת. הוא לפחות מיסכן עם אפשרויות שיפור. הבעיה שלו היא כמו זו של ארמט-טרונג. שניהם נגעו כבר בירת. אדם צריך תמיד לשמור לו ירח אחד, שאינו הוא ממש יקפיד לעולם לא להגיע. אחרת הוא אבוד.

הלוגה-פארק המשוגע נגמר אחרי יומיים. טסנו אר-צה. סיציליה לא קלט. איך אפשר לעזוב כך באמצע הפנאן? מה זאת השטות הזאת עם תארי-טיסה?

נסִיךְ אמיתי

לגמרי

א כל הקדמתי מאוחר למוקדם. מה שבאמת רציתי לספר זה על משהו פנטאסטי, שאף פעם לא קרה לי בדרך למכולת.

מקום משעמם לאללה! אמרה: זהו! זהו בדיוק מה שגם אני רוצה להגיד!

היא אמרה, ואני אמרתי, והכל בסדר. כל דקה נולד אינדיוידואליסט כאסה, שאהב, "להגיד זאת בעצמו".

אין מה לעשות נגד זה. זה בגנים. תראו. אני יכולה לספר בשביל האיוון גם על מוסיי-אונים וקונצרטים מטריפים עם עוגב בכנסיה, ועל ביקור בארמונות היסטוריים, אבל את מי זה מעניין? הכול-שיט הרבה יותר אטרקטיבי לתיאור. או נדלג על התר-בות, שזו תמיד הווייה של אדם עם עצמו. נוסף על כך שהיא נמצאת בהישג ידו של כל תייר, ונחזור לכול-שיט, שהפעם היה מעל ומעבר.

על מה אספר? על היכרות צפויה עם יצור אמיתי, שיצא מתוך דאלט והולך להיות ראשה-הממשלה הבא של איטליה? מין טייקון נוסח אונאסיס, שהחליט

מה לעשות, מה לעשות? שכשאיך לי מה להגיד, אני לא אומרת. המון זמן לא כתבת, והחגיגה שלנו, חברה, מתחילה מייד.

אך! יש לי לספר לכם על שבוע אחד מהחיים, שאותו חייתי בפאריס, שבוע שפיצץ לי את השכל. תראו. יכול להיות שיש ביניכם כאלה שחוויות ממין שכזה, שאלך לספר, זה הסטפים בשבילכם. כסף קטן, בשבילי, זה לא. כל הבלגן וההתייחסות והשדים שלי, הוא עניין דרוס היטב בתוך עצמי. המיבחן שלי אזרח מאוד מיושב. הולך כל יום למכולת, מגדל ילדה, וזהו.

לאור כל האמור לעיל, כשאני נופלת לתוך אלף-לילה-ולילה שכזה, אני יודעת יפה מאוד שדבר שכזה בטוח לא נוחת לי כל שני וחמישי על נתיב הדייסות-קאקי הרגיל שלי.

על מה אני מדברת? תיכף! תיכף!

איש מתוך

"דאלאס"

מה להתחיל?

בתור לטיסה בנמל-התעופה בן-גוריון? שם פוערים לאנשים בסומבי את המיזודות, ודולים מתוכם ספגטי ארוכים של חלקי-לבוש אשר לא ייאמנו. מה שאנשים סוחבים איתם לנופש! אלמלא זה היה כל-כך מביש, זה היה גוראניורא מצחיק. אנחנו עם שאהב לנסוע "מכוסה", הסלון נשאר בבית. כי איך מקום במיזודה, אבל חדר-השינה והמטבח — נוסעים קומפלט. כולם ננעלו בעיניים בולטות, כמו מגנט שואב, על

מאח

אודטה דנין

תכולת המיזודות הפתוחות, אבל מייד ראו גם פה, מי בן-אדם תרבותי. לתרבות היו באמצע ריגשי-אשמה חזקים.

(כמה זה היה עולה להתקין שם וילון קצר, של מטר ועשרים מהריצה? אלפית המיליונית של יום-שבתה?)

או אולי אחחיל לספר על הקטנות של החיים, כמו, למשל, הרגע הבלתי-נשכח שבו עמדתי בברקה-ארה פת-אומי על מהות ההבדלים האבסולטיים שבין דיילות המח-לקה הראשונה ודיילות המחלקה הרגילה?

ובכן, היה לי הכבוד והעונג: דיילות המחלקה הרגילה מרוחות שיכבת-סיד ורדרדה, מחוטטות פנים, עייפות ונבר-לות. דיילות המחלקה הראשונה, לעומת זאת, מרוחות שיכבת-סיד ורדרדה, מחוטטות פנים, עייפות ונבולות, אבל בשערך תקוע פרח רענן. זה כל-כך אידיטי וטראגי ומצחיק! אדם אומלל, באפיסת כוחות, עם פרח בזיקפה!

אני יכולה לספר לך על ערב במיסעדה מפוארת-מפוארת יקרה-יקרה, שתפריטה מהולל בכל העולם, ולתאר לכם דרך עיני בפרוטרוט מיוזה קישקיש אדיר זה. מה זה חנטאריש! מקום עם מוניטין לתיירים טיפשים ועשירים, החברון מחפיר עוד יותר בהתחשב בעובדה שנלווינו אל איש מקומי, שמאוד חפצו שם ביקרו. אבלנו, זאת אור-מרת, את מה שהטבח מוציא כשעליו להשתדל במיוחד, מה עשיתי שם בכלל? הרי הזהירו אותי! סקרנות אימבצילית!

אני נזכרת כאן בחסיה ילובסקי האחת והיחידה, כשאמרה שהיא רוצה לנסוע להוואי. אמרו לה: הוואי?

"בתוך אולם, זוגות בשלבי טיגידים-טיגידים שונים עסקו במרץ במלאכה..."

הכירו לנו נסיך אמיתי. (הוייסה! לא זה הסקופ!) כמו צ'ארלס האנגלי, רק בלי הממלכה. בצרפת עשו פעם תיקונים קלים בסידור המלכותי, ומאז יושבת מיש-פחת הנסיך שלנו על תקן של מתכים-למשיח. לא שמצבם קשה. תביות מלאות כבוד יש להם גם כיום. ממשלת-צרפת משתפת בדמי האחזקה של חלק מארמונות-המישפחה. אמנם, בתמורה נפתחו אנפים מסויי-מים לביקור הקהל תמורת כרטיסי-כניסה, אבל לא נורא. עדיין שום מלכה לא מחתנת שום צאצא בלי נוכחות הגוצצת, ויצירות האמנות הנדירות והמפורסמות שבבעלות

להשטיח את פאריס לבהונותינו. מכיוון שקראתי לו דברים אמיתיים בכף ידו. (מה, לא ידעתם עד כמה שאני מוכשר?) אילו הייתי צופה בדבר שכזה בתוך סידרה של טל-וויזיה, הייתי אומרת: אין חיה כזאת! אבל יש! יאללה! ועוד איך! מאפיונו סיצילי קצר ועבה, ש-40 אלף עוב-דים יש לו בכל רחבי תבל, ועשרות מיליוני הדולרים שפה הוא מרוויח ושם הוא מפסיד משעממים לו כבר את הנפש. חשב חשב מה לעשות. נזכר שיש לו שורשים. קנה